

[Erik Holst]

ten, skibsværfterne, stålindustrien og tekstilindustrien. Vi har fået at vide i Parlamentet, at en tredjedel af den franske tekstilindustri er lukket for øjeblikket; arbejderne er afskediget, og man vil næppe nogen sinde komme i gang igen. Her står vi over for strukturproblemer, der måske er lige så store som de økonomiske problemer, vi for øjeblikket slås med.

Jeg har set i en udtalelse, udenrigsministeren kom med i forbindelse med mange af de spørgsmål, der blev rettet til udenrigsministeren før vores overtagelse af ansvaret i Rådet, at vi i højere grad skulle gå ind for flertalsafgørelser – det, vi kalder kvalificerede flertalsafgørelser – i Rådet for ligesom at få dette til at fungere bedre, på samme måde som belgierne har gjort det i deres formandsperiode.

Jeg tror, det er vigtigt, at vi her fra udenrigsministerens side får at vide, at retten til at nedlægge veto, som jo spiller så voldsom en rolle i debatten herhjemme og i og for sig også gjorde det i agitationen op til vort medlemskab, den beholder vi; der er ikke tale om på nogen som helst måde at rette et angreb på denne ret. Personlig mener jeg ikke, at den i så høj grad, som mange føler, tilgodeser de små landes interesser, jeg havde nær sagt tværtimod. Men da den spiller så stor en rolle i debatten, må vi have udenrigsministerens bekræftelse på, at Danmark også i sin formandsperiode står ved dette veto og selvfølgelig accepterer dets fulde mulighed.

Udenrigsministeren var inde på EF-Parlamentet og det direkte valg. Det er vist ikke nogen hemmelighed, at i maj-juni i år finder dette direkte valg ikke sted, selv om man besluttede det for nogle år siden. Jeg ville synes, det var en god ting, om man i vor formandsperiode kunne blive enige i Rådet om at fastlægge den nøjagtige dato. Jeg hører ikke til dem, der beklager med stort b, at valget er blevet udsat, for i virkeligheden var Parlamentet jo slet ikke indstillet på at løse de problemer, der vil opstå i forbindelse med, at man udvider antallet af valgte i Parlamentet til det dobbelte. Der er stadig væk ikke taget stilling til, om der skal være nogen bygning eller mødelokaler, der kan indeholde alle disse mennesker. Der er stadig væk ikke taget stilling til alle de administrative problemer, der opstår ved, at det administrative personale skal udvides kraftigt, ved, at vi

skal have mange flere tjenestemænd, mange flere oversættere, tolke og meget mere. Nu har vi en mulighed for ved at fremprovokere en beslutning om en bestemt dato i 1979, at der kan planlægges, og vi kan bidrage til denne planlægning fra dansk side.

Når udenrigsministeren understregede nødvendigheden af, at der sker fremskridt med hensyn til udvidelsen af EF med Grækenland, Spanien og Portugal, så synes jeg, det er vigtigt at understrege, at det primære, så vidt jeg har forstået, for disse tre landes medlemskab, for dem alle tre, ikke er den mulige økonomiske fordel – det er det måske også – men det er først og fremmest en politisk sikring af det unge og på mange måder spæde demokrati, der findes i de tre lande. Dette tager jeg som udtryk for en positiv holdning fra landenes side, inden de søger optagelse i EF. Jeg vil også mene, at det må være nødvendigt, at i hvert fald Grækenlands optagelsesprocedure bliver fremmet i dette halve år. Jeg tror også, vi her må sige, at hvis man på længere sigt skal have en balance i EF, så bliver vi nok nødt til i højere grad at se på nordiske forhold i forbindelse med disse udvidelser, der finder sted imod syd.

Lad mig som en sidebemærkning i forbindelse med Parlamentet – det glemte jeg vist for lidt siden – sige, at vi har en meget stor mulighed for at gøre op med det bureaukrati, der findes, og som navnlig findes i EFs omdømme. Jeg tror, bureaukratiet i omdømmet er større end det reelle. Noget af bureaukratiet kommer af, at vi i Parlamentet er stadigvæk vandrende folk. Vi er den ene dag i Bruxelles, den næste dag i Strasbourg, den tredje dag i Luxembourg. Ingen af stederne har man et blivende sted. Der bevæger sig karavaner med folk og tolke og apparater og kasser, store, vældige blikkasser på store vogne i en stadig strøm mellem disse områder. Her var der en mulighed for, at Danmark kunne bidrage til en forenkling, uden at det gik ud over funktionen i EF.

På det udenrigspolitiske område var jeg glad for den måde, hvorpå udenrigsministeren fremlagde det udenrigspolitiske samarbejde. Der er i den forbindelse to ting, jeg har hæftet mig meget ved. Først og fremmest, at udenrigsministeren siger: Det er igen og igen blevet udtrykt fra de øvrige nordiske lande, at de ikke ser Danmarks deltagelse i